

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
ként kétszer:
szombaton és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben hűsítve vagy
vidékre postán küldve:
Egy év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábol posztórért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegző külön 30 kr.
Nyitólír sora 15 kr.

A közérdek mindenek felett.

Háromszék anyagi, szellemi előhaladása teljes mérvben biztosítva van; most azon egyéneket kell, feltevése minden érdek-összeköttetést — megválasztanunk, kik az anyagi és szellemi fejlődés előmozdítására hivatva kell hogy legyenek.

A megyei tisztújítás ideje ma holnap itt van; ekkor fog határozni megyénk lakossága jövője felett, ekkor lesz megoldva a lényeges kérdés: megyénknek oly tisztikarral kell bírnai, mely megyénk minden irányu érdekeit felfogni, eszközölni, fejleszteni elég érzékkel és képességgel bírjon, vagy maradunk a régi nepotizmus által teremtett közigazgatásunk mellett a hagyjuk érdekeinket a subban s nem törődünk saját anyagi és szellemi jólétünkkel.

Me gyénk minden egyes mivelt, gondolkozni szerető férfa éri a közszükséget, hogy Háromszék megyének, Magyarország egyik legtekintélyesebb megyéjének olyan tisztikarral kell bírnai, mely mindenkor büszkeséggel tekinthessen; mely ugy miveltség, szakképzettség, mint erkölcsi tulajdonságai által mintaképül szolgáljon a többi megyéknek, mely kezdeményezője legyen minden hazafias ügynek s áldozatrakész bajnoka mindannak, mi megyénk jólétét érdekli.

Ha a közszükséget érezzük, ennek kimaradhatatlan eredményének kell lenni egy oly tisztikar választásának, mely ugy fel, mint lefelé hivatást egy tekintélyes megye hivatalos közegéhez méltóan, megyénk dicsőségére, s polgárok javára töltendi be.

A megyei választások ideje itt van; megérkezte végessé számot minden egyes választó magával; készítse magát elő; tájékozza magát az aspiransokkal szemben, hogy midőn az urnához kell járulnia: oly egyénre essék választása, ki amellyel, hogy a közbizalomra érdemes, egyesíti magában az ember, egy valódi mivelt ember azon erkölcsi és szellemi tulajdonságait, melyek előtt önkénytelenül meghajlunk és kalapot emelünk.

Az, ki ily egyénre szavaz, míg egy részről kötelességet teljesít, másfelől megyénk közérdekének tesz szolgálatot; megyénk közjává mozdítandja elé. Ki ellenben egy-más érdek, családi összeköttetések stb. miatt mellőzi az érdemtelennel szemben az érdemest; ki hitvány pár torinért, eszem-iszomért nem követi meggyőződése szavát s oly egyénre szavaz, ki sem mint ember, sem mint hivatalnok a közbizalommal ki nem elégítheti: árt, végzetlenül árt azon közjónak, melyet előmozdítani minden egyesnek erejéhez mérten szent kötelessége s lelkiismeretmardoságnak teszi és méltán ki magát, mert elmulasztotta, midőn módjában állott a közjó javán munkálni.

Ily meggyőződés hassa át a választókat elástól utolsóig, ily emberhez méltó tudattal járuljanak az urnához; ekkor megyénk oly tisztikarral fog bírnai, mely reánk és mi reájok méltán lehetünk büszkéek.

Hat év sok idő! Ha jól választunk nyugodtan várhatjuk a hat év lefolyását; ha rosszul: hosszú hat évi idő fog kiábrándítani, adja isten ne legyen kesőn tévedésünk, a nepotizmus szülte közigazgatás boltái, szellemi és anyagi roppant káncánkból eredő hitramaradásunkból.

Háromszéken van mivelt, erkölcsi érzület tel bíró, képes egyén elég; válasszuk ki ezek közül az érdemeseket s ezekre essék szavazatunk.

A közérdek vezesse elhatározásunkat mindenek felett; vonuljon háttérbe ezzel szemben minden más érdek s ekkor megyénk életreva-

lóságába vetett hitünk nemhogy megcsalna, de boldogítani fog; megyénk anyagiilag, szellemileg, virágzó, lakosai boldogok, elégedettek lesznek. Ugy legyen!

* Ausztria Magyarország részéről, mint a bécsi „Montags Revue” berlini levelezője jelentette — kijelentett volna, hogy azonnal báborut indít Muszkaország ellen, ha csak egy talpalatnyi földet is el akarna foglalni a török birodalomból. E nyilatkozatot a „V. News” alapatlannak siet állítani.

* Muszka hangok Magyarországon. Az újvidéki „Zásztava” Szerbiát újból felszólítja, hogy a háborút a törökök ellen kezdje meg, illetőleg a tavaly megkezdett munkát folytassa s végezze be. Szerbiának kötelessége a szerb jövő biztosítására inkább a saját érdeke és fennállása tekintetéből. (Tehát tegye magát tönkre!) Ugyanazon okok fognak fenn most is, mint tavaly, a törökök elleni hadjárat viselésére és pedig annál inkább, mivel Szerbia csakis a felszabadított és egyesült Szerbségben lel fejlődését s egy szebb és boldogabb jövőjét — ellenkéz esetben nyomorúságos életre és pusztulatra számíthat. De a tavalyi hadjárat iszonyu anyagi és politikai áldozatai is megkivánják Szerbiától a háboru mielőbbi megkezdését, (ez aztán logika!) avégből, hogy a mostani hadjárat, melyet az északi szövetséges társ és testvér oly dicsően kezdeményezett, minél gyorsabban befejeztessék. Nem stratégiai, hanem politikai okok tanácsolják tehát Szerbiának a beavatkozást, mely okok előtt bizonyára Szerbia államférfiai is meg fognak hajolni. (Kittünk ebből, hogy a „Zásztava” sokkal kevesebbet mondandó ki a háborut Szerbiánál.

A harcterről.

A harctérben nem törtétek újabb események. — Dobrudza, Lom-vonal és Sipka-zerorban támadásra készen állnak az orosz hadak. A hadjárat sorsa Plevnától függ, ezért az oroszok itt fejtik ki főerejüket. Plevna körül van zárva már 12 nap óta s az alatt nem történt semmi Plevna körül. Az oroszok Plevna ostroma sikertelenségéről sok vér árán győztek meg s ha Ozman élelemmel hosszabb időre ellátva van, Plevna bevetetlen lesz a muszkaik néze. A tél a szabadban táborozó muszka hadsereget roppant sanyarúságoknak teszi ki. A hideg a török golyókkal vetélkedve, egyaránt pusztítani fogják a muszka hadsereget.

Újabb tudósítások szerint a török kormány nagyobb készüléteket tesz Montenegró ellen is, egy újabb, 40,000 főnyi sereg alakítását indítván meg Boszniában és Hercegovinában.

A Plevna körüli orosz csapatok elhelyezése ma a következő: A nikápolyi és a biela utak közötti területen Grivicák a 2, 3, 4. román hadosztály, Grivicától és Radisevo közt a IX. Radisevo és a lováci ut közt a IV. orosz hadtest táboroz. A lováci ut és a Vid, illetőleg Telis közti terület, valamint a vidi hid Svinárnál a gárda és a lovasság kezében van, egy gárda hadosztály Krynenél áll. A plevna-sophiai ut mentén levő vidi hid, mely nagyban meg volt erősítve, legújában orosz kézbe került s így a dubniki ut és Radimirce is az oroszoké.

Dubniktól északra Etropolnál a gárda egy része és Lazarev lovashadosztálya, míg a hid és Nikápoly közt a Kalafatból ide rendelt első hadosztály áll. Plevna körül tehát 4 román s 8 orosz, összesen 12 hadosztály, vagyis 107 ezer gyalog s 20 lovasszerez — 20 ezer ember s ugyanannyi tüzérség és mláczai csapat, vagyis 130 ezer katona, 500 tábort és 50 várágyu áll. Az ostromonál egy-egy mértföldjére 16 ezer ember esik, ami kétszázalékosan igen tekintélyes hader.

Déli irányban Ozman pasának Plevnától még két mértföldnyi távolságra szabad tere van; Paterinica és Uzendol közt erős sáncokat emeltetett s pozíciója ezen irányból megközelíthetetlen.

Sevket pasa Orhaniebtől okt. 27-én azt jelenté, hogy az oroszok Gradihuicnál 60 ember veszteséggel visszavertek. Okt. 28-án egy kis csata volt az orchanie-plevna uton. Egy orosz osztaz Szlatiscán van a Balkántól délre Orchaie hatáiban.

Az orosz gárdacapatokról következőleg emlékezik meg a „K. Z.” tudósítója: A katonák többnyire jól megtermett emberek és egyenruhájuk szépen áll. A tábort szolgálókat még nem írtelhetem meg, azonban egy fő felállítását láttam s mely a mi fogalmaink szerint igen gyarló volt. A tisztok, a kikkel beszélttem, mind jó rományiak voltak s „Plevna mielőbbi bevégzését” remélik, úgy, hogy még az, idén a Balkán tulsó oldalán fognak békét diktálni. Ők még mindig kicsinylik ellenfeleiket, ami talán az első komolyabb összeütközésnél meg fog változni. A sorkatonaság is

így vélekedett, míg Plevna mezőin ezrenként leterítették.

Sumlából okt. 29-én jelentik, hogy Szulejman pasa visszatért oda Várnából. Mult kedd óta, mikor az oroszok visszavertek, nem volt csata az egész vonal mentén.

Szilisztriából okt. 27-ről ezt jelenti a „D. Tel.” egyik harctéri tudósítója: E pillanatban minden csendes, gőzseink lejárnak Pasovág. A kozákok Kainardsiig nyomultak előre, ott gabbanemléket requiráltak s aztán visszavonultak. Galacón és a szomszédos falvakban az oroszok nagy mennyiségű gabbanemléket halmoznak össze. A Szilisztriától keletre eső szigetén öt orosz ezred van. A Kalarason levő összes ellenes haderőt 15,000 főre becsülik. Mult szerdán a nagybecsű kémizemlék tett a szigetre nézve a csatorná egy gőzösökben s miután arra löttek, visszavonult. A Duna vizállása igen alacsony; az oroszok a szigeten úteget állítanak föl. Az idő igen szép. A törökök néha lövést tesznek az orosz munkálatokra a szigeten.

Nikica fejedelmén újabb tudósítások szerint szepelni kezd, hogy bódításai, melyeket a török sereg jelenlétében tett, csakhamar veszendőbe mennek. Ali Saib pasa most már 22 zászlóalj és 42 ágyu fölött rendelkezik, néhány hét alatt pedig körülbelül 40 ezer főnyi új török sereg szerveztetik a kosovoi kormányzóságban; a fegyver e csapatok számára Konstantinápolyból már megérkezett. Nikica méltán aggodik tehát a következő események fölött és szorultságában a mult napokban hosszabban alkudozott táviratilag a szerb kormánynyal, hogy a szerb csapatok egy része Montenegró felé operáljon. Ez alkudozások azonban egyelőre még semmi eredményre sem vezettek, mert ha a hatalmas Milán végre mégis megindul rettenetes ármádiájával legelső, sorban a szegény cáron kell segitenie.

Bécs, nov. 2. A „P. C.” Bukarestből folyó hó elsejéről jelenti: Sevket pasa okt. 31-én Orhaniebtől megkísérelé az oroszokat Telisnél megtámadni és őket onnan elűzni. Több órai csata után az oroszok Sevket pasát Radimirce előtt megverték s vad futásban eldűzték. Plevna most már tökéletesen körül van zárva. Egy Zimnicéből érkezett jelentés nyomán fentartással közli a „P. C.”, hogy 70 ezer főből álló Balkán-hadsereg van alakulóban, mely még a tél bálta előtt átlépne a Balkánt és sietve Adriánpolyhoz nyomulván, bevégezné a hadjáratot anélkül, hogy Plevna elestét vagy a carevics keleti operációját bevérd.

London, nov. 2. A „Reuter” ügyütség jelenti Konstantinápolyból: Hivatalos közlés szerint a rendelkezésre álló tartalékosok és népielkelők száma 498,412 ember, melyből 165,000 ember azonnal bevonható. A sorozás 61,795 embert adott, behivatott összesen 226,795 ember.

Konstantinápoly, nov. 2. A „Havas” jelenti: Sevket pasa tarja magát Karadsa Daghán Orhanie mellett. Azsiából jelenti továbbá, hogy Mukhtar pasa az ismert Haszan-Kalehi esemény után a Dewe-Bojumi erős pozíciókba, Erzerum mellett vonult vissza.

Szentkatolnai Cseh Ignác az 1827-ik év november 5 én vezette oltárhoz szép menyasszonyát, Kézdi-martonfalvi Kovács Polixenát.

Ötven év, egy félszázad tölt el azóta; méltó volt, hogy arról 1877. november 5 én megemlékezzenek.

Az ötven év előtti fiatal pár a szülők, nyoszolyó-leányok, vőtelek és számos vendég által körüvezve, vig csevegések között, ma saját gyermekeik és unokáik kis körében csendesen ülte meg az örömnapiak emlékét.

Es mégis, ha megkérdeznék a lakodalmaszó párt, hogy mikor voltak boldogabbak: 1827-, vagy 77-ben? Ők bizonyosan azt felelnék: ma!

Mert amely házaspár a haza, a család s egyáltalában a társadalom iránt tartozó kötelességeket hiven akarja teljesíteni és úgy, miként űk egy félszázadon át teljesítették, az más feleletet nem adhat, az a multat nem cseréli föl az akkori bizonytalan jövővel.

Az ilyenek száma igen kevés ugyan, de azon kevesek közt méltó helyet foglal *Cseh Ignác* megyénk volt igazgatószerező tábla bírája, 1848/9 évi népszerű alispánja és neje *Kovács Polixena* a lelkes honleány, a székely gazdasszonyok egyik mintaképe.

Közbecsülés, szeretet és tisztelet kísérte egy félszázadon át munkás és példás életüket. Engedje a mindenható, hogy még hosszas éveken keresztül élvezhessék érdemkoszoruzott multjuk gyümölcsét!

Cseh Ignác 1802. *Kovács Polixena* 1807. évben született. Nagy veszteség érte őket, midőn egyetlen, nagyreményű fiukat *Tivadart* elvesztették; de azért a gondviselés nyújtott nekik némi kárpótlást három leány és nyolc unoka gyermekeikben, kikben, midőn már nem lesznek ők — élni fognak és a hálás nemzet évszázadok múlva is áldani fogja emléküket!

Csak a közérzetnek adunk kifejezést, midőn ma azt kívánjuk:
Cseh Ignác és Kovács Polixena még sokáig, igen sokáig éljenek!!

Mégis csak haladunk!

Nem kell az öndicsékvés nemtelen mesterségéhez folyamodnunk, annak legkisebb árnya is távol van tőlünk. Nincs, ki egy percig is kételkedni merne, ha mondjuk: alig egy évtized s mi ott lesünk Európa kultur államainak élde sorában. Vanak ugyan, kik rabszág fegyverök szípkaraként lődözik, tudatlanságuk sötétében, egy nem ismert cél felé; de hála isten nem ártanak a hasznuk, használnak. Tőlük azt tudjuk meg, mit hogy ne tegyünk. S ez így jól van.

Eber figyelemmel kísérjük a muzsika kancseka és török honzerélem véres játékát. Mert vajha közzetve is bár, de azért létezőknek döntő pontja is marad Plevna! De azért nem feledjük magunkat sem ám! Itt egy példány a „Nemerő“-ből, olvassa akárki: Fonódánk úgy bebiztosítva van. Hasznó érzelmek az alvóhoz, ki muzsika szóra ébred.

Uj eszme s mégis régi. Uj, mert alig pár éve honosul meg hazánkban s leve boldog reményekben előszöközött megvagyonosodásunk céljának. Régi, mert már pár éve várjuk születése pillanatát. S ha váróban vagyunk, időnk kétákkorává lesz. Már egy lépéssel közelebb vagyunk célunkhoz. Ha már nincs ki kételkedne az idő rövidségében, mi alatt megkezdheti áldásos munkáját; úgy olyan sincs, ki benne a haladást felismeri vonakodón.

Az anyag eddig is a miénk volt, mit a külföldnek poton árón adánk s később nagy drágán visszavevünk. Miért ne tudnák azt magunk feldolgozni?! A pénz nekünk is jó volna ám.

Respekt a szőlőaszonyoknak! Ők eddig is munkáltak. Annál jobb, kétszeres értékűvé válik általa a fonódta ügye. A székely nép szorgalmában és áldozatkészségében kételkednünk nem szabad; egy ezred évi lételet vonnak kétségbe. Ezt nem tehetjük.

Haladunk. Anyagi jólétünk sarköve le van téve. De az ember testből és lélekből áll. Nem elég testünk táplálni eszünk rovására; ez bűn lenne. Búszkán mondhatjuk el, e vád minket nem illet, eszünk s szívünket is míveljük. Igen, vannak lelkes néptanítók.

Respekt a papir kezeinkben, ha olvassuk

TARCA.

A szerelmes levél.

— Elbeszélés. —

Irta **AIGNER FERENC.**

(Vége)

— Szidonia! add ide a levelet.
— Itt van.
— Hol a címeres pecsétnyomó?
— Az is itt van.
— Még egy üres levélboríték kell.
Szidonia odaadta volna mindenét, csakhogy egy kiváló expedíciót elősegíthessen saját érdekében.
Jozephin most a férfiak felé fordult:
— Ki tud szépen és helyesen írni?
— En is! En is! En is! — hangzott a jelenlők vállalkozása.
— Aki legméltóbb, azé az elsőség!
— Akkor mindegyikünké az elsőség! — véleményezé az egyik nagy szemmel.
— No beszélj félre! — válaszolt Szidondinél!
— Ugyvan, ő mindig félrebeszél.
— Elég lesz ebből ennyi! — szakította félbe Jozephin a vitát és birtelenében odaszóította a levelet címmező végett a legközelebb álló férfi tagnak. — Irjon kérem!
— Nagyrad! én szépen fogok írni.
— Meg is kívánom! — felelt Jozephin és mondatolta toll alá a címet:
„Zádorff Zoltánnak

ajánlva. D. város, Régi utca, 3. sz.”

A szépen író aztán leírta ezt diszítve, egy czomó szarvas hibával.
Jozephin átvizsgálva a levél címét, így dicsőítte meg az illetőt:

működésük. Emlékezzünk csak: ezeltől tíz évvel mi vala tanultunk és nőttünk mi, most?!

Lelkes tanítók nem restek nemes versenyre kelni. Gyűléseket tartanak, értekezéseket dolgoznak, tanításokat tartanak építéssel szabályokkal korlátozva üdvös működésük. Szóval nincs ut, melyen ne haladnának a tökéletesedés felé.

Haladunk.

Ha biztosítva vagyunk anyagiilag s ha lerátuk elménk nagy sötétességét, akkor ne féljünk, biztos te kincseink a jövőbe.

A pénz és éss teszi az egyes boldogságát, de minket nem mivelt nemzetté: kell hogy lelkünk is legyen. Van lelkünk is. Philantropikus nemzet is vagyunk, mit human intézeteink bizonyítanak. Vagyon-talanainkat, árvaikat nem lökjük el; van menházunk. Áldozatkész asszonyaink és férfaink teremtménye, mi nem szorult dicsőítésre, maga magának legfényesebb bizonyítványa, mi emberbaráti érzelmeinket mutatja.

A vagyonos nem fél a szükségétől; az eszes könnyen találja fel magát; a jólelkű közbecsülés tárgya s ki mind a hárommal bir: az elérte célját. Már itt a földön.

— r.

A népiskolák érdekében.

Papole, 1877. november 1.

Tek. szerkesztő ur!

Kegyes engedelmével a népnevelés érdekében lapja hasábjain bátor vagyok egy kis helyet kérni. Nem az irói viselkedés, mert erre gyengének érzem magam, hanem a mult hó 26. és 27. én tartott általános tanítói közgyűlés alkalmával a s. szentgyörgyi közép-tanodának egyik legjelesebb tanítójával igen rövid ideig tartott beszélgetés és magánvélemény szolgáltatott alkalmat az írásra.

Ugyanis a népiskolákról és azok növendékeiről levén szó; határozottan állítottam, hogy egyes tantárgyakból (anyanyelvtan és természetrajz) mely kevés képzettséggel birnak a népiskolából gymnasiumba ment növendékek. En est megengedem, sőt hiszem is, hogy úgy van; azonban azt tagadom, mintha a népiskola minden korlátolt viszonyai közt is, ha nem is teljesen, de legalább nagyrésztben becsülettel megem felelni bivatásának. A népiskolának elve és célja az életnek nevelni, nem pedig a gymnasiumnak előkészíteni. Még ez idő szerint egy-két százaléknál nem tehető többre azon növendékek száma, kik a gymnasiumba mennek és ezen kevesért nem áldozhatja fel az iskola elvét.

Általánosan ismert dolog az, hogy a törvény szigorának minden alkalmazása mellett is (a hol alkalmazták, de miként?) az iskolásgyermekek rendetlen iskolába küldése miatt, mely később veheti kezdetét az együttes tanítás, mely sok idő forgácsolódik el, mely sok előre nem tudható akadály áll előbe a tanítás rendes menetének; továbbá a kezdő osztályosok száma a hatodik iskolai évig oly kevéssé apad, hogy körülbelül egy negyede vagy ötöde ugyanazon osztály kezdőszámának. Tehát elhagyják az iskolát sokan a nélkül, mielőtt a tanítás legszükségesebb ágaiban, az olvasás, írás és számolás elegendő képességet nyerhetek volna. Sok a népiskolai tantárgy, egyik sokkal fontosabb mint a másik és ha a kevésbé fontosat kellő terjedelemben tanítjuk, vajjon nem tanítunk-e a sokkal fontosabb tantárgy rovására? Így például: A nyelvtan tanításának szükségességét a népiskolában, sokat vitatta a tanítói világ, sokan érveltek ellene és mellette, míg a tapasztalat arra a meggyőződésre jutatta, hogy igen is kell tanítani, de csak oly terjedelemben, mely a helyes írás elsajátítására mulhatatlant

— Maga még írni se tud.

A szép és helyesíró dadogott valamit mentségére, azt, hogy elcsuszott a pennája.

Jozephin helybenhagyta és lepecsételve a levelet elküldött egy fenzolgálat a postára, hogy most már ő csuszta az a levélsekre nyiba.

A parancs teljesítve lett.

Ekkor a családi gyűlés könnyebbülten felszajított.

— Ez volt a munka! — jelzé a kiadott ember.

— Még megérem, te vagy kifáradva! — nevetett Szidondinél.

— Furcsa lenne, hisz ő csak aludt, — jegyzé meg Szidonia.

— Szidonia! te ne beszélj sokat, mert . . .

— Mert . . . ?

— Itt hagylak!

— Vagy úgy! Akkor inkább hallgatók? A te távozásod valóban veszteség volna ránk nézve! — viszonozá gnyos hangon Szidonia.

— Jozephin! mivel háláljam meg ügyességedet? — kérdé ezután barátjától.

— Szeresd azt, akit én választok számodra.

Összelelkészés, csókolódás a zárlatnál.

A bariton hangú morogva távozik.

A kiadott ember fitymáz és berzenkedik.

A sógoró pedig — ásit.

Tagadhatatlanul az utóbbi foglalkozás a legszebb. Szidondinél végső szava:

— Diadal!

Mikor aztán Jozephin eltávozott, Szidonia ezeket írta naplójába:

„Győztem, lealézám egy szívet, eltaszítottam egy udvarlót. Azért én nő vagyok, mert kizozni inkább tudok, mint szeretni. A nő, ha szeret, anygal; az pedig én nem akarok lenni!”

Szomorú, hogy egy fiatal leány így gondolkozik.

* * *

Zádorff ezalatt kétség s remény közt élve nyug-

megkívántatik. És miért nem többet és ezt is miért nem örökíti meg merev szabályok betanítása által a feledéstől? Erre a felelet nem nehéz azoknak, kik a látszólagos tudással remekelni nem akarnak. — A nyelvtan tudásának tanításával, mely nagyobb mértékben a harmadik és negyedik korosztályra esik, azt az eredményt érjük el, hogy gyermekeink mindent csak folyékonyan, és ami födolog, értelmesen nem tudnának olvasni.

Három főtantárgya van a népiskolának, ami a tanulának alapja s ezek a fennemlített tantárgyak, a többiek csak mellékesek. A mellékes tantárgyak rendszerezését tanításával — milyen a fennebbi példa is a sok közül — elérnők tehát azt, hogy növendékeink sem az egyik, sem a másik tantárgyból kellő eredményt nem multhatnának fel.

Miután pedig a népiskolák a fennirt okok miatt a gymnasium első osztályára elég előkészítéletet nem adhatnak, azért ajánlatosnak nyilvánul, hogy a falusi népiskolákat végzett növendékek, vagy egy gymnasiumra előkészítő osztályba, vagy ennek nem léteben a mostani negyedik elemi osztályba vételessen fel. Így aztán megkíméltetnek falusi szorgalmasabb népiskola tanítóink is azon keserű vádtól, hogy kötelességüknek eleget nem tettek; valamint a gymnasiumi tanítók is a bennük támadható azon gondolatától, hogy a népiskolatanítókat kicsinyeljük vagy kötelességmulasztással vádolják.

Ennyit tartottam szükségesnek a most általaluló korszakban a népnevelés és népiskolák érdekében elmondani, Vajha mentől hamarabb léteüthetne a nép-oktatás és a nm. miniszterium által kiadott tantervbe felvett eszme!

Szász János,
k. tanító.

K.-Vásárhely, 1877. nov. 4.

T. szerkesztő ur!

Mióta a keleti háború a mi légkörünket is puska-porszaggal töltötte be s ebből kifolyólag a gyanúsítások korszakát éli a jámbor halandó — azt hittem, hogy városunk társadalmi viszonyának előítéletekkel megtorlalt szekerelkeire ismét kátyúba eset, és amiatt akadt meg, avagy a haladás eszméinek zászlóvivőit irányt tévesztették s keresik az utat, melyet a mostani zavart politikai áramlat ködös homályában vajmi néhez megtalálni. — Vagy pedig a szép reményekkel keesegtető „köznyelvelődési egylet” miért szűnt meg? Talán a „Király házassága után” békés egyetértést is eljártotta? avagy valami nagy dolgok vannak készülöben? amit ugyan eddigelő az égi jelek el nem árultak, hanem igenis holmi mozgalmakat vettünk észre — de nem ám valami bekerontó politikai mozgalmat, hanem előkészítéleteket a november 18-án tartandó hangversenyre, mely igen élvezetes estét ígér s rendkívüli a maga nemében mennyiben, örömmel jelezhetni, hogy a rendezőség szerencsés volt Mátéfy Károly urat is megnyerni a közreműködésre. Mátéfy ur már másfél év óta, hogy körünkben van mint hegédűtművész és ez időig nem volt szerencsénk nyilvános fellépésben gyönyörködhetni. Valóban ki szerencsés volt Mátéfy ur hegédűjtékát hallani és művészi tehetségét megbámulta, csak azt bírta annak fogalmával, hogy mennyire hatalmasan van a hegédű; egyedül Mátéfy ur fellépte igen nevezetes körülmény a művészet köréből, de ehhez járul a hangverseny műsorozatának többi része is, melyben közreműködnek: bár Szentkereszty Iréne ő nagysága, Imelics Minka és Sinkovics Katinka kisasszonyok zongorajátékkal; Harmath Domokosné urasszony ezavalata zenekíséret mellett, Seethal Ferege

talánul várta a végkifejleményt, melynek mineműségét nem tudta ugyan előre, de hitte, hogy valami alakban le fog következni.

Teltek a napok, elmúlt egy egész hét és semmi eredmény.

Már kezdett lemondani feltevéséről. Nem remélt és nem félt. A jót, az üdvöt nem várta, de attól sem tartott, hogy az illetők haragja fogja fellépését követni.

A zivatar kitörésére idő kell, nem jön az világ-gyorsan mindig.

A fent vázolt családi gyűlés és a hosszas tanakodás felemészített egy hetet s így a levél csak azután érkezhettél rendeltetése helyére, már tudniillik Zádorff kezéhez.

Zádorff hirtelen felugrott helyéről, amint a levélhordó belepött szobájába s izgatottan vette át a nagy ajánlott levelet. De megátva a címmezőt, a férfi kézírását, megdöbben és egy gyászos előérzet borzongott testén végig.

Reszkett kezekkel szakította fel a borítékot. És ekkor ott látta mindazt, ami egy férfi büszkeségét földig tiporja.

Azt a levelet, melyet ő irt egy nő szívéhez, minden sor írás nélkül visszaküldte a nő, ki még nem érzett meg érzeni.

Merev szemekkel szemlélte a női szívtelenség s tagadhatatlan bizonyítékát. Fájt lelkének annyi hidegég, annyi érzéketlenség attól, kit végtelenül imádozott. Arcai lángoltak és teste reszkettet a rideg valóság dermedt hidegétől. Fázott s az a tudat, hogy a nő nem értette meg, iróztató kínokat árasztott szívére. A csapás, mely büszkeségére méretett, elvette reményét a jövőtől. Megvetve, megalázva! Oh, borzasztó állapot is az, midőn egy nő érzéketlenségével lealázza a férfit, lábbal tiporja annak magasatos érzetét, sárral dobálja magát az embert csupán azért, mert az es ember szereti és imádja lángolóan, kimondhatatlanul! Zádorff midőn levelet elküldte Szidoniának, bi-

ur felolvasása amerikai utazásából, valamint a zene- és dalegyüttes közreműködése. Ennyit tudok a műsorból, mely szép reményekre jogosít a meg vagyok győződve, hogy a városbázis terméke nagyon kicsiny arra, hogy befogadhasa az érdeklő közönséget; igen nagy szolgálatot tehetne a rendezőség, ha egy ilyen érdekes hangverseny előadására a közreműködőket nem csak egy, hanem kétszeri előadásra igyekeznék megnyerni.

Nem hagyhatom említés nélkül, hogy november 19-én „Erzsébet” fennségi királyi névpapján a kantai egyházbán az isteni tisztelőt alkalmával a „köz- művelődési egyesület” dal és zeneosztálya a „Misé” fogja előadni, melyen Mátyás ur „Graduale” című száját szerzeményével fog közreműködni.

Midőn ezen érdekes eseményekre a közönség figyelmét felhívjuk, hálás elismerést nyújtunk azoknak, kik nem kimélnék fáradságot a közügy érdekében működni és megvetik az előítéleteket azért, hogy egy egy jótékony előadás által hasznosítsák a szépet a jóval.

A csata az Aladschadagon.

Okt. 9-én Lazareff tábornok egy 27 zászlóaljja önálló hadtesttel, a szűkebb lovaság és 40 ágyúval Kotsinor, Jigor és Bazardakon át az ellenség hátánál- gye küldött azon feladattal, hogy Ogurlikot elfoglalja és az általános támadásnál a visinkói felföldet elfog- lalva, a törökök Karsót elvágja. Egy táviratú vonal- közt össze Lazareff tábornok hadtestét a nagyherceg főhadiszállására.

Mukhtar pasa, mint az elfogott tiszték beszélik, azonnal tudomást vett Lazareff mozdulatáról és 15 zászlóaljjal Ferik Rasid pasát küldte ellene. Ostoba- ságának vagy büszke hanyagságának pontját képezte, hogy a nagy Jagni hegyet nem szállotta meg. A musz- kák sokkal jobb kedvvel, mint valaha a Nagy-Jagnit a törökök orra előtt szállották meg. Az utóbbiak egy támadás ok. 13-án véresen veretett vissza. Ez által az Arilori hegy a török hadállások központja szabad- dá lett.

Midőn okt. 15-én reggel Lazareff tábornok je- lenté, hogy készen áll, csak Mukhtar lisemkői főhad- erejét al van fenyegetve és azért segélyt kér, a tá- madás el lőn határozza. Ez alkalommal a homlokta- madásról teljesen lemondtak. Csak a főpata, az aril- ori hegy és a virinkói támadást meg Heimann és Lazareff. Az Aladsa hegy és a többi ellenséges had- állásokat csak figyelemmel tartották. Soha ily józan eljárás az oroszoknál!

Heimann tábornok 6 órákor reggel kezdte el a támadást Hadsiroli falutól az arilori hegy ellen. A hegyet a törökök árkok és bástyákkal vették körül. Más alkalomkor a török tüzérség oly messzire volt fel- állítva, hogy a tűz elvéstette minden hátsáát, most e hibát nem követték el. A támadó 56 ágyú az ellen- séges haderőtől 1800—2000 lépésre közeledett. Az os- tromló muszák a törököket egy rövid csata után a tulajdonképp hegyescsúcsra kergettek fel és aztán hamar roham omlópp alakultak. Időközben a muszka üt- gek borzasztóan megdolgolták a török sáncokat. Valóságos golyózápor esett az ellenségre és az árkok egész tetőit teltek meg halottakkal.

Mukhtar ezalatt egy Avitárral szomszédos hegy- ről figyelte me a csatát, melytől az ő és Örményor- szág sorsa függött. Ahelyett, hogy az aladschadagi hadállások feladata volna és csapatait Visinkói mel- lett összpontosítja, — addig egy ezredével megkísér- lő Avitárt megmenteni. Jó ideig nyugtalanította Mukhtar az egyik muszka hadosztályt, de Heiman tábornok oly sok emberrel rendelkezett, hogy könnyen verte vissza a kis csapatocskát.

zött a nőben, ki önállóan jár el dolgaiban a nem szá- mított arra, hogy az a nő még gyermek, ki önmaga- tól semmit sem tesz, hanem gépiesen teljesíti a paran- csot, mit eléje szabnak.

Zádorfi meg volt győződve akkor, hogy Szido- nia a nyíltságot becsúlni fogja a nem riad vissza, ha a nyíltságot őszinteséggel kell viszonznia. Szidonia- nak kötelessége az lett volna, ha az önálló nők közé akarja magát soroztatni, hogy a levelet ömaga küldje vissza annak, ki jellemében bízva, hozzá intézte. És ekkor ő nemesen cselekedett volna. De ő e helyett megbizta egyik rokonát, az által címzettet a levelet, hogy az epedő szerelmezt fölírassa édes merengéséből és bemutassa önmagában az eljárás által a gyermeket.

Szegény leány! Ott lehet gazdagságod, ott lehet a szépség; külső más mitsem ér, ha szíved érzéken- len és jégkéreg, ha nem érted a lelkesülés mámorát, ami folmagasztal, ami üdvöztet a amelyet a boldog szerelmeselek oda nem adának a félvilágról.

Haladj utadon tovább. Amit teszesz, talán jól teszed, te tudott azt, te az élő sphynx. De én Zádorfi helyében elítélnék, megvetnélek éppen úgy, mint a hogy te megaláztad és megvetted őt.

Még pár sor.

Zádorfi annak dacára is szerette Szidoniát a sirig és Szidonia egy könnyet se szentelt emlékének. A megvetett s eltaszított férfiú fájdalma nem indította szánalomra.

Majd eljött az az idő, midőn a nő már későn eszmél a hiába küzd, mert nem rajong érte senkiesem. Ez ekkor eszébe jutott Szidoniának az a férfiú, aki csupán érte élt a földön és aki őt szerette a sirig.

Megkönyözte.

... Késő! ... Késő! ...

A vén leány könyvei nem képesek felrázni a ha- lottat mély álmából.

E pillanatban, körülbelül fél 1 órákor három ro- hamoszlop indult meg és bátran haladt a hegynek fel- felé. A testőrök nem törődve a folytonos lövöldözéssel, gyorsan nyomultak elő. Eleinte a törökök minden lö- vére válaszóltak. Midőn azonban az ellenség egy- szaporodott, elvesztették bizalmukat hátultólők iránt és futásnak eredtek. Ekkor, mint a parancsszóra, el- hallgatott a lövöldözés és a muszák „hurrah” kiáltá- sokkal elfoglalták a hegymagaslatot. Ekkor Mukhtar elveszté minden lélekjelenlétét és kísértéssel egyene- sen Karsba futott. Heimann tábornok azonnal üldözö- vette, de e célra kevés lovasággal rendelkezett.

Időközben Lazareff tábornok is döntő támadást intézett Visinkói ellen és azt el is elfoglalta. Most lett még csak nagy a veszedelm; a törökök a két malom- kö között, Heimann és Lazareff hadteste között mor- szoltatták szét. Aki Mukhtarral együtt nem menekült Karsba, vagy megölték, vagy foglyul esett.

Mig a visinkói csata döntő színezetet nyert és a török főhadierő mintegy meg lett semmisítve, Mukhtar jobb szárnya még sértetlenül állott az Aladschadagon. Most 2 órákor, miután az Arilar végelesen elfoglalta- tott, a muszka balszárny álló mozkvai testőrhadosz- tály is rendeletet kapott az Aladschad megtámadására. — A törökök egynehány óráig védtek magukat, végre mindinkább magasabbra kergettek. Midőn kétségbe- esett erőlködésök dacára nem sikerült főtáborukat megmenteni, mindent hátrahagyva a hegy másik olda- lára vonultak vissza. [Az éj már beállott, hűvös szél jött a a halálra fáradt, kiéhezett, hidegtől didergő tör-ök csapatok az Orlah hegyre kerestek kijárást. Midőn azonban itt is a muszka tüzérsége találták, kétségbe- esésökben a nagyhercegre bekövetet küldöttek, megadásukat jelentve.

A törzsek egy őrnagy hozta meg a választ, ki mindenekelőtt a fegyverletelt követelte. Ezredesök parancsszavára a törökök engedelmesen rakták le fegy- verüket. Azután egy muszka tüzérszázalój vonult elő és körülfogta őket. Egysszerre 22 zászlóalj rakta le a fegyvert és adta meg magát. Később még 6 zászlóalj esett foglyul. A halottak, sebesültek s eltűntek száma török részről még nincs megállapítva. Összesen mint- egy 6000 ember menekülhetett meg. A foglyok között 7 pasa is van. Körülbelül 40 ágyú, sok ezer fegyver, sok készlet és élelem, az összes tábori sátrak és Muk- tar sára is zsákmányul esett. — A foglyok már Tiflisba küldettek.

Legujabb.

Brody, nov. 3. Dél-Oroszországból forradalmi mozgalmakról hoznak jelentéseket. Több helyütt véres összecsapások voltak a rendőrséggel.

Konstantinápoly, nov. 3. A muszák előnyomu- lása folytán a Dobrudzsaiban, a kikötőben török pán- célos hajók jelentek meg. Görögország fenyegetéséről semmit sem tudnak.

A „Memorial Diplomatique” jelenti, hogy Layard eddig határozott utasítások nélkül a más hatalmak tudta nélkül követeltette a békét. A szultántól csak általános választ nyert, Gorcsakoff pedig k jelentette, hogy muszka győzelmek előtt angol közvetítésről mit sem akar tudni. Az angol királyné erre erdeletet, hogy a szentpétervári angol követ, ha a körülmények úgy kívánják, utazzék a muszka főhadiszállásra.

A „D. T.”-nak távirják nov. 1-ről Sofiából: Az Orhaniebeli Plevnába vezető úton egyre harcokak. Sefket pasa jó állást foglalt a Karadja-Dagban. Az előnyomuló muszák nagy veszteségekkel visszavet- tek. Erkező segély után kísérlet tétetik Telis vissza- foglalására. — A „Times” jelenti: Ruscsuk csőtörök és ptekek hevesen bombáztatták. — A „Standard”-nak jelentik Konstantinápolyból: Hassan herceg egy török- egyptomi hadtest vesénylétét vette át, mely Zimmer- mann tábornok ellen fog működni.

Szula, nov. 3. Szulejman pasa hadserege oly ki- tűnő állást foglalt, mely bevehetetlen. A csapatok földsátrakat építettek és jól el vannak látva. A ca- pataik szelleme és egészségi állapota kitűnő.

Szentpétervár, nov. 3. Hivatalosan jelentik nov. 2-ről Visinkóiból: Miután október 28-án este Heima- n tábornok előhada majdnem harcz nélkül megszállta Koprokerejt, midőn is Mukhtar és Izmail utóhada gyorsan Hassan-Kalehba vonult vissza, lovaságuk az üldözést folytatta és éjjeli 2 órákor megtámadták az ellenséges tábornok, rövid harc után 2 szotnya kozák, 2 eskadron egy üteggel a tőborba nyomult, körülbelül 100 embert levágtak és a többi futásra kényszeríték, az üldöztes 6 verstynyire tartott és csak az emberek és lovak kifáradása folytán állítottat be. 5 órákor aeggel Hassan-Kaleh lovaságuk egész Kurudjukig ért, Erzurumtól 18 verstynyire. Az ellenség a dere-bojé magaslatokon táboroz, hol Heiman és Tergukasoff had- oszlopai vannak összpontosítva. A veszteség nagyon csekély, csak az sajnos, hogy Talatincht megsebesült.

Konstantinápoly, nov. 3. A „Havas” úgynökség jelenti: Erzerum előtt csata van küszöbön. — Egy új támadásról beszélnek Sefket pasa ellen Orhanie kör- nyékén. A carevics hadseregének egy része a Plevnát ostromló hadsereg erősítésére indult. — Rasgradna

nincs hadmivelet; az időjárás nagyon rossz. — Szulej- man pasa szemlét tart az Eski-Dijusua melletti had- állások felett. — Hobart pasa a Feketetengerre ment.

Konstantinápoly, nov. 3. Hőket nap óta tizen- uyolet hajó indult katon kkal és készletekkel Trape- zuntba, Mukhtar pasa erősítésére. — Újabb vereségek esetére Mehemed Ali van kijelölve Mukhtar helyére

V E G Y E S.

— Háromszékmegye közigazgatási bizottsága tegnapi gyűléséről jövő számunk részletes tudó- sítást hoz.

— A marhavész meggyékben nagyobb terjedel- met nem öltött, újabb betegülések nem fordultak elő a reményünk lehet, hogy a vész a tett intézkedések következtében egészen megszűnik. Szotyori Nagy Ká- roly ur beteg bivalán a kiszállt bizottság a marhavész jeleit nem konstátálhatta. Brassómege egyes közsé- geiben is feltűt a vész fejét; ebből látszik, hogy a kóranagy nagy területen lett elterjesztve.

† Necrolog. Szilágyi Karolina, a dálnoki gyer- mekkert igazgatónője vasárnap nov. 4-én meghalt. — Béke poraira!

— A török sebesültek részére Kovászna köz- ségében adakozók névsora: A.) Izay Nina és Imre Berta kisasszonyok gyűjtővén: Imre Berta, Izay Anna, Deák Gyuláné, Györgybiró Mari, Nagy Gergely, Vajna Mihály 1—1 frt. Miklósi Kata, Gazda Györgyné, Gödri Ferencné, Sukdó József, Klein Jánosné 50—50 kr. Kis Gergely, ifj. Ugron János, Donáth István, egy ha- zási, Butyka Mari, Kovács József 40—40 kr. Gazda Emma, Fekete Margit, György János 30—30 kr. Be- csek Imre 25 kr. Beke Péter. Deák Lajosné Rápolti Ilona, Vajna Teréz, Vajna Rósa, Deák Dánielné, Ká- roly Józsefné 20—20 kr. Iszák Józsefné 15 kr. Kovács Imre, Vajna Tamás, Puzsi János, Veres József, N. N. Butyka György 10—10 kr. Kádár Imre 8 kr. Csutak Zsigmond, Veres József 6—6 kr. Károly Imre 5 kr. Vajna János, Csutak Dénes, Székely Józsefné, ifj. Olasz János 4—4 kr. Kozma József 3 kr. Ifj. Deme Ferenc, özv. Csutak Józsefné, Csoma Ferencné, Butyka Józsefné, Csoma Zsigmond, Vaj Lászlóné, Csut- tak Mihály 2—2 kr. Összesen 15 frt. 78 kr.

— Tüzevész. Málnáson október 31-én szerdán este 10 óra után tűz ütött ki, mely a pap csűrén benn s mint a közvélemény hinn szereti, pipától kezdődik. A falu lakosainak legnagyobb része első álomba me- rülve ére a szerencsétlen órát és így a mester csűrét megmenteni sem idő, sem erő nem volt, képével együtt hamvada. A papnak 3 kecskéje égett beun. Mint mondják, a pajtajót elég jókor nyitották fel, de a kecskéket kihozni sehogys nem lehetett. A kár 280 frt körül van. A lakók, csendőrsök s különösen néhány ott lakó katona ébersége folytán sikerült csakhamar annyira lokalizálni, hogy tovább terjedésétől nem lehet- tett félni.

— Tolvaj humor. Egy bécsi műauus bolt előtt a napokban egy fiatal „gyermekerkertész” bánta a szobrokat. A csinos hölgy egészen utolsó divat szerint volt öltözve, tehát ruháján a zseb könnyben hozzá- férhető akárcikiosda-micosoda idegennek, mint magának a tulajdonosnak. Eszrevette egy ott ácsorgó tolvaj, a- ki még azt is meglátta, hogy ebből a zsebből csinos pénztárca kandikál ki. Ez jó fogás lesz — gondolja magában, itélvén a ruha divatjáról — és ellopta a pénz- tárcát. A hölgy csak akkor vette észre veszteségét, midőn egy közeli boltba ment, hogy némi bevásárláso- kat intézen el. A tárcában csekély összeg volt, mind- össze 9 forint, de egy gyermek kertész unoké — ez is szép pénz, aggodott is miatta erősen, hanem ki írja le meglepetését, midőn másnap egy nevére címzett 9 forintos posta utalványt kap, melynek közleményekre zánt részére a feladó a sorokat írta. „Tisztelt kisass- zony! Van szerencsém önnek ama 9 frtot elküldeni, amelyet tegnapi pénztárcájában találtam. Miután én csak nagy összegekre dolgozom, az az ilyen kisbűn- cök nem akarom a lelkemmre venni, tisztelettel Noor Ferenc.” Denique, a humor még ezekben a rossz idők. sem hagyja el a bécsi tolvajt.

— Blondin, a híres kőföltalás, kinek viselt dolgairól azért nem hallott a világ, mivel Amerikában szerepelt, most Párisban kezdi meg előadásait. Blon- din egy 80 méter hosszú kötélen fog végigtáncolni — fejét egy zsákba huzva, visz azonkívül hátán egy put- Tonyt, benne egy gyerekkel, ráadásul az ölgáját is kar- jába veszi, szóval nagy dolgokat ígér a párisi közön- ségnek, mely kapva kap az ilyen hajmárcsú látvá- nyosságoknál.

Táhoraszy & Parsch nemzeti zeneműkereskedé- sében Budapestben megjelent a „Sofia induló”, a török ifjak látogatásának emlékére zongorára szerző M. T. Ara 60 kr.

— Boszorkányégetés 1877-ben. San Jacobaban, Metilóban több egyén, boszorkánysággal vádolta, ele- venen megégettették. Augustus 19-ől Ignare Cas- tillo ezeket jelentette a Concordia kerület elnökének: „Jelentem, hogy G. Perrast és Diegtugot ma délután elfogattam, mint akik az utolsó hat hónap alatt Sil- vester Zuckariast megboszorkányozták. Tegnapi Perras Marson polgar a megboszorkányozottal 3 éves szentelt vizet itatott, hogy az ördögöt kiűzze belőle. Az alo- irott úgy mint az összes lakosság szörnyülködött és elfogatta a bűnösöket és követelte, hogy azok elevenen égettesenek meg. Eljen a függetlenség és a szabadság.” A kivégzés másnapra meg is történt, a Moreno bíró a- ki a megégetésről meg is tette jelentését, a melynek hitele szerint Diegtugo és fia a G. Perrast boszorká-

nyok, mivel a magbozorkányozott Zachariást úgy, a mint azt megígérték, meggyógyítani, képesek nem voltak, meglettek égetve. Mialatt a bűnösök testét a láng emésztette, három bűntársukat fedezték föl, akik szintén meg égettettek a főbűnösökkel egyetemben.

— Megjelent és szerkesztőségünkhez beklüdetet A magyar váltófogó kérdések és feleletekben Dr. Schmierer Gyulától. Kereskedők számára nélkülözhetetlen munka. Kiadja Laft Emil, ára 80 kr.

10-ik közlemény a székelvöldi rom. kath. szegény templomok segélyezésére alakult kézi-vásárhelyi oltár-egylet javára történt szives adakozásokról:

Vitos Mózes lelkész gyűjtőivén N.-Nyujtódtról.

Rendes tagok évenkénti fizetéssel N.-Nyujtódtról: Vitos Mózes 2 frt, Máhádi Jánosné, Székely Rebeka 20—20 kr, Varga Jánosné, Kádár Amália, Rác Anna 10—10 kr. Összesen 2 frt 70 kr.

Egyszermindenkora adakoztak: Varga Mihályné 1 frt, Vargyasi Gergelyné 50 kr, Mahádi Marika Jakabos Gyárfásné, Lukács Jánosné, Jakabos Jánosné, Fuzi Jánosné, ifj. Pap András id. 25 kr. Jakabos Iványi Ignác id. 30 kr, Pap András id. 25 kr. Jakabos Gergelyné, Vargyasi Györgyné, Bertalan András, Opra János, Gaal Lászlóné K.-Vásárhely, Szilberger L.-né K.-Vásárhely, Holbak Jánosné Bereck, Dénes Györgyné Lemhény, Jakabos Andrásné, Vargyasi János, Jakabos Pálné, Jakabos István, Kádár Antalné 20—20 kr. Mohádi Kata 18 kr. Simon Andrásné 12 kr. Jakabos Lajosné, Kádár Anna, Jakabos Mária, Deák Antalné, Lukács Mihályné, Kőncsey Károlyné, Óváry Károlyné, Oadola, öz. Rokovszkiné K. Váshely, Vitos Jánosné, Mike Jánosné, Dudás Józsefné, Kerepoci János, Oláh Józsefné, Marti Erzsébet, id. Jakabos Istvánné, Vargyasi Erzsébet, Antal Mihályné, öz. Csüdör Józsefné, Antal Istvánné, Hadnagy Jánosné, Lukács Ferenc, Sárkány Julianna, Tóth Erzsébet, Csüdör Istvánné, Gáspár Ferenc, Molnár Antalné 10—10 kr. Jakabos Józsefné, Jakabos Mihály, Jakabos János 8—8 kr. Csüdör Antalné 2 kr. Összesen 10 frt 41 kr.

Merza Zakariás gyűjtőivén Bereck.

Egyszermindenkora adakoztak O. t. o. b. o. l. Hümplner Ferenc 20 kr, Tuzson Mihály 10 kr, Falvyar Ferenc 10 kr, öz. Réty Istvánné 3 kr, Andorko Antal 5 kr, Kainc Antal id. 2 kr, Merza Zakariásné 50 kr. Összesen 1 frt.

Bence Pál lelkész gyűjtőivén Imecsfalvól.

Egyszermindenkora adakoztak: Bányay Erzsébet Tamásfalván, Szörcey Lászlóné, Szőncei Gaborné Szörcey, Idinger Mária Kovásznán, Lőcsy Zsigmondné, Kis Gergely, Bence Pál 1—1 frt Thury Kati 40 kr. Összesen 7 frt 40 kr.

Fogadják a buzgó gyűjtők és jótétevé adakozók a k.-vásárhelyi oltár-egylet érdekében tett lelkes fáradozás és jótétevé adakozásaikat leghálább köszönetünket Zágón, 1877. sept. 14.

Bálint László, B. Szentkereszt Stephánia főjegyző. elnök.

Szerkesztői posta.

Mátyás Károly urnak Brassóban. Régi dolgok felelevenítésnek nem vagyunk barátai — így a felújító közleménynek sem adhatunk helyet. Részünkről igen szeretnők, ha a kérdések úgy barátságos, mivel emberekhez illő lovasias uton, mely mindkét fél becsületére szolgálna, elenyésztenék. Ezt parancsolja azon egyház ügye, melynek mindkét fél tagja; parancsolja a loyális az egyház iránt, melynek ügye az ily surlódások által épen nem nyer. Reméljük, ily uton ez úgy mielőbb elintézte lesz.

LOTTOHUZÁS.

Budapesten nov. 3-ikán kibuzattak következő számok: 18, 3, 75, 85, 52.

PIACI ÁRAK

		S.-Szt. György nov. 5.		Brassó, nov. 2.	
		frt.	kr.	frt.	kr.
Kilogramm	Buza (tisza)	9	—	9	10
	legszébb	8	60	8	50
	közepes	7	50	7	70
	gyöngébb	7	—	7	10
	Buza (vegyes)	5	60	5	70
	legszébb	5	—	5	50
	közepes	4	50	4	30
	Árpa	2	30	2	90
	legszébb	2	—	2	30
	közepes	4	40	5	—
Héctoliter	Törökbuza	8	—	6	10
	Kása	7	50	8	—
	Borsó	10	—	9	50
	Lencse	7	—	7	—
	Fuszulyka	—	—	10	—
	Lenmag	1	20	1	20
	Burgonya	—	28	—	32
	Marhabas	—	44	—	48
	Disznóhus	—	20	—	24
	Juhhs	—	30	—	24
Kilogramm	Faggyu friss	—	—	—	—

Bécsi tőzsde és pénzek nov. 1.

5% Metalliques	63.90	M. földt. kötv.	77.85
5% nem. kölcs.	66.70	Tem. földt. kötv.	76.25
1860. állampkölcs.	74.20	Erd. földt. kötv.	74.70
Bankrészvények	834.—	Eztst	104.40
Hitelrészvények	201.90	Cs. kir. arany	5.64
London	117.85	Napoleon'd'or	.949

Felelős szerkesztő: Vecsey Róbert.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Glaser Lipót

mészáros mester Nagy-Szebenben a t. timármester uraknak tudomására hozza, hogy nála

ökör és bivalbörök

nagymennyiségben mindig kaphatók jutányos árban. 1—3

Lakása Erzsébetutca 63. sz. a.

Két növendek kisasszony 10-től 13 évesig illő feltételek mellett tápfelvételt találhat családomnál, iskolai vagy magánnevelésre Brassóban. Kivánatra a téli hónapok alatt a növendékeknek magán-tanítást is nyújtok a hazai és általános történelemből, a hazai és külföldi irodalom és aesthetika szakmáiból.

Lakásom Brassóban, Nagy-utca Dr. Bachmayer ház.

Rápolti Károly.

k. kataszt. becselőbiztos.

2—2

Kitűnő

bogácsi ó-borok

Scherg Károlyné — Tikosi Máriánál 10 literenként 3 kitűnőbb minőségű, 4 o. é. frtért, litere 32, 40 és 60 krért nagyban hordolag jutalmasabb árban, valamint butellia számra is mindig kaphatók Erről a t. c. közönséget tiszteltet tudatja

Scherg Károly.

Lakása Benkő Elek ház Csutak testvérek boltja mellett Sepszi-Szentgyörgy 3—3

Pályázati hirdetés.

Háromszékmege Orbai járásában egy községi Kovásznán és két körorvosi állomás Zágón és Zabola lakóhelylyel alapított meg, egyenként 350 frt évi fizetés és 50 frt lakbérilletményvel.

Mindhárom állomásra pályázatot nyitattik azon kijelentéssel, hogy az 1876. évi XIV. t. c. 143. §-a értelmében felszerelendő pályázatok folyó évi november 30-ig a szolgabírói hivatalhoz benyújtandók.

Cófalván, 1877. október 30-án.

Cslla Albert,

szolgabíró.

1—4

Kiadó szállás.

Szemerján a Kölönte-féle igen kényelmes szállás kedvező feltételek mellett kiadó. Ertekezhetni bérli

Genesi István, királyi adófelügyelővel.

3—3

Sz. 3031. közizg.

1877.

Hirdetmény.

Sepsi-Sztgyörgy város tanácsa által közhírre tétetik, hogy a városi közjavak és javadalmak folyó 1877-ik év novemberhó 26. és 27-én mindig délelőtti 9 órákor árverezés útján a következők renddel és feltételek alatt adatnak haszonbérbe:

- 1) A belső piaci vászmedési jog; kikiáltásiár 6350 frt. 3 kr.
 - 2) A barom piaci vásár czéduláért járó díjszedési jog; kikiáltásiár 600 frt.
 - 3) A szesz pálinka kimérésijog; kikiáltásiár 6360 frt.
 - 4) A borkimérési illeték szedési jog; kikiáltásiár 2600 frt.
 - 5) A ser koresomarlási illetékjog; kikiáltásiár 500 frt.
- Mindezek a következő 1878 év január 1-től kezdve három évre; továbbá
- 6) A város nagyvendéglője, az ahoz tartozandó helyiségekkel, u. m.

Földszint 2 étterem, egy tekeasztalterem, három mellékszoba, konyha, éléskamra, az emeleten egy étterem, 6 egyes, 2 kettős, összesen nyolcz vendégszoba, az udvarban kettős koresomaház, táncsterem három mellék teremmel, és az ezek feletti padlás; továbbá 12 lóra istálló, azon megjegyzéssel, hogy e helyett a következő év júniushava 1-8 napjáig egy 24 lóra 3 nagy kocsiszinnel ellátott új istálló fog építtetni, ezeken kívül ehez tartozó fa-szeker-színkekkel és kutakkal ellátva fog hat, illetőleg kilencz évre ugyan 1878-ik év január 1-től kezdve bérbe adatni; kikiáltásiár 2192 frt 28 kr.

Az árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben az árverező bizottság kezéhez letenni.

Kik valamelyik haszonbérleti tárgyra offert által kívánnak árverezni, zárt ajánlatukat a kellő bánatpénzzel ellátva, kötelesek mielőtt az árverezés megkezdetné, az árverező bizottsághoz beadni.

Önként következik, hogy a zárt ajánlatra rá irandó, hogy az melyik tárgyat illeti.

Akik bővebb fölvilágosítást kívánnak nyerni, azok városi főjegyző Gyárfás Lajos urnál az árverezési feltételeket a rendes hivatali órákban megtekinthetik.

Sepsi-Szentgyörgy, 1877 nov. 3-ikán

1—3

a város tanácsa.

BUTOROK.

Töltött garnitúrák nagy választékban a legjobb szövettel bevonva, díván, kanapé, polituroztatlan garnitúr butorfák, politurozott és fénmázolt asztalok, esztergályos munkák; görbitett nádszékek új divat szerint náddal és faüleppel, álló tükrök, tükrök arany, diófa-keretben, ablakredőny ékítmények és mindentéle asztalos kárpitos és esztergályos munkákat a legolcsóbb árak mellett ajánl

Papp Ferenc, butorraktáros

Brassóban, klastromutca 2 sz. a. Gyár Ó-Brassó 302 sz. a.

Elfogadtatnak használt székek náddal befonásra, igazításra s megrendelések mindentéle butorokra.

6—10